

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/55/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812208695
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8812208695.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a z členov senátu JUDr. Anny Kovaľovej a JUDr. Branislava Brezu v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpený AK TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Údernícka 5, Bratislava, proti žalovaným: 1/ K. G., nar. XX.X.XXXX, bytom K. Y. XXX, 2/ A. G., nar. X.X.XXXX, bytom K. Y. XXX o zaplatenie 309,23 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 27.11.2012, č. k. 9C 92/2012-34 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovaným sa ich náhrada nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a vyslovil, že žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznáva.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 20.8.2012 domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 309,23 eur, úroku z omeškania 140,99 eur a úroku z omeškania vo výške 8,5% zo sumy 309,23 eur od 9.11.2011 do zaplatenia a trov konania. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v 1. rade bola uzavretá zmluva o pôžičke, ktorá bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, ktoré postúpenie bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch. Právny vzťah medzi účastníkmi konania je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda na tento je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj právny úkon uznania dlhu žalovanou.

Z vykonaného dokazovania, a to z dohôd o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku však nepochybne vyplýva, že záväzok žalovaní uznali dňa 18.6.2011. Z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2010 súd zistil, že ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky boli žalovaní v omeškaní so zaplatením dlžnej sumy 1 167 dní, t.j. 3 roky a 72 dní. Premlčacia doba by teda začala plynúť odo dňa 2.10.2007. Avšak vzhľadom na znenie Obchodných podmienok, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, a podľa ktorých boli splátky splatné do 20. dňa v mesiaci, možno určiť, že žalovaní sa dostali do omeškania počnúc dňom 21.10.2007, kedy zároveň začala plynúť aj premlčacia doba a pri všeobecnej trojročnej premlčacej dobe podľa ustanovení Občianskeho zákonníka uplynula dňa 21.10.2010. Pri závere o tom, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a aj na právne úkony nadväzujúce na uzavretie zmluvy

je potrebné aplikovať ustanovenia upravujúce spotrebiteľské vzťahy je zrejmé, že k uznaniu dlhu žalovanými došlo v čase, keď už bol dlh premlčaný, keď premlčacia doba, ako bolo uvedené, začala plynúť odo dňa 21.10.2007 a pri všeobecnej trojročnej premlčacej dobe podľa ustanovení Občianskeho zákonníka uplynula dňa 21.10.2010, pričom uznanie bolo vykonané až dňa 18.6.2011. Uznanie záväzku žalovanými bolo vykonané na predtlačí žalobcu, pričom listina bola označená ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktoré označenie môže u bežného občana - spotrebiteľa s minimálnym právnym vedomím za určitých okolností, keď je zo strany veriteľa, resp. jeho právneho nástupca či už písomne alebo ústne, telefonicky či iným spôsobom, upozorňovaný, keď nie až zastrášaný, možným súdnym konaním a následnou exekúciou, priviesť k rozhodnutiu uzavrieť takúto dohodu o splátkovom kalendári v snahe zabrániť jeho postihu a urovnať svoje záväzky voči druhej strane. Taktiež súd poukazuje na to, že samotné uznanie záväzku sa v predmetnej dohode nachádza v bode 2., no prehlásenie o vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch sa nachádza v bode 3. označenom ako forma splatenia záväzku a to až v poslednej vete.

Vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj na výpoveď žalovanej v 2. rade, že nevedela o tom, že v čase podpisu dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je už pohľadávka žalobcu premlčaná, má súd za to, že prehlásenie žalovaných o vedomosti premlčania dlhu a jeho následkoch tak ako bolo vykonané v dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 18.6.2011 nezakladá právny následok uznania premlčaného dlhu tak, ako to vyžaduje citované ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka. Žalovaná v 2. rade ako osoba prístupujúca k záväzku vzniesla námietku premlčania, ktorý úkon je účinný aj vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, keďže u žalovaných sa jedná o pasívnu solidaritu, súd tento úkon tak, ako je uvedené vyššie, považoval za účinné dovolanie sa premlčania a na základe tejto skutočnosti nemohol žalobcovi toto premlčané právo priznať, preto súdu nezostávalo iné ako žalobu zamietnuť. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaní boli v konaní v plnom rozsahu úspešní, no náhradu trov konania nežiadali a zo spisu im žiadne trovy nevyplynuli, preto im súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel k na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 558 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že dňa 18.6.2011 žalovaní podpísali dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, prostredníctvom ktorých žalovaný v 1. rade uznal a žalovaný v 2. rade pristúpil k záväzku a uznal záväzok voči žalobcovi. Predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka. Má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky a prísľub, že tento dlh zaplatí. Zároveň potvrdil aj vedomosť o premlčaní dlhu a následkov s tým spojených. V dohode jednoznačne, zrozumiteľne a jasne sú uvedené tieto skutočnosti. Zastáva názor, že na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Uznanie premlčaného práva nie z hľadiska účinkov spojených s § 110 ods. 1 O. s. p. je viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo. Na rozdiel od uvedeného, úprava obsiahnutá v § 558 Občianskeho zákonníka spája vedomosť toho, kto uznal premlčanie, so vznikom vyvrátenej domnienky, že dlh v čase uznania trvá, tzn. že ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepodmieňuje samotné uznanie dlhu a jeho účinky s nutnosťou vedomosti toho, kto dlh uznal o jeho premlčaní a jeho následkov. Podpísaním dohody došlo k začatiu plynutia novej desaťročnej premlčacej doby, teda právny účinok v spojení s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, t. j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej desaťročnej premlčacej doby, ktorý v tomto prípade nastal. Z tohto dôvodu sa žalovaní nemôžu brániť námietkou premlčania. Rovnaký názor zastáva aj Najvyšší súd Českej republiky v rozsudkoch sp. zn. 3Cz 6/68, 33 Cdo 155/2007. V súvislosti s uznaním premlčaného práva žalobca uviedol, že funkciou premlčania je uľahčiť obranu povinného subjektu proti právam, ktoré trvali dlho. Uplynutím premlčacej doby sa oslabuje súdna vymáhateľnosť premlčaného práva, avšak veriteľom premlčané právo zostáva naďalej zachované rovnako, ako nezaniká záväzok dlžníka voči veriteľovi. Tým, že žalovaní podpísali dohodu, prejavili svoju vôľu záväzok splniť, čo je v ich záujme. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, tak že návrhu vyhovie v plnom rozsahu, resp. zruší a vráti na ďalšie konanie a uplatnil si trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

Odvolačný súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vec prejednal v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, prijal správne závery, na zistenie ktorých sa nič nezmenilo ani pred odvolacím súdom, a na ktoré v plnom rozsahu odkazuje aj odvolací súd.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Takéto uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník ktorý dlh uznal vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo pre omyl právny, nenastávajú právne účinky. Aj uznanie premlčaného dlhu zakladá len vyvrátielnú domnienku. Dlžník sa tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol, alebo že v čase uznania neexistoval.

Ak súd prvého stupňa žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca pred uplatnením tejto pohľadávky na súde predložil žalovaným na podpis dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu, ktorú žalovaní podpísali bez toho, aby jej obsahu porozumeli, rovnako aj otázke premlčania, správny bol jeho právny záver, že táto dohoda bola v ich neprospech.

Z dokazovania jasne vyplynulo, že zmienka o premlčaní dlhu v texte zmluvy o uznaní záväzku je síce uvedená, ale je účelovo znevýraznená, zvýraznená je len tá časť, ktorá sa týka uznania záväzku bez zmienky o jeho premlčaní, pričom text uznania dlhu bol vopred žalobcom naformulovaný. V texte nie je zmienka o tom, že žalovaní boli poučení, že uznávajú premlčaný záväzok a boli oboznámení o význame premlčania všetkých skutočností, na ktoré poukázal prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí. Odvolací súd sa s nimi stotožnil, pretože vyplývajú z vykonaného dokazovania.

Odvolačný súd zdôrazňuje, že právny vzťah, ktorý existuje medzi žalobcom a žalovanými, je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktoré predpokladá osobitú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi. Z tohto hľadiska je preto správny záver o tom, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku je neplatná a prieči sa dobrým mravom (§ 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka).

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O. s. p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, a to aj vo vzťahu k priznaným trovám konania, o ktorých rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. podľa zásady úspechu, pretože žalobca bol v konaní neúspešný a žalovaní si náhradu trov konania neuplatnili.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Keďže bol žalobca neúspešný, nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešní žalovaní si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili, preto im ich náhradu odvolací súd nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku nie je prípustné odvolanie.